

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 11. januarja.

Kakor smo uže omenili, objavil je vladni „Reichs-Anzeiger“ naslednji, v dan 4. t. m. državnemu ministerstvu izdani ukaz nemškega cesarja Viljema:

„Pravica kraljeva, vlado in politiko Pruske po svoji misli voditi, je po ustavi omejena, a ne odpravljena; vladni akti kraljevi potrebujejo protiznamke jednega ministra in zastopati jih imajo kraljevi ministri, kar se je godilo uže pred upeljavo ustave; a oni ostanejo vladni čini kraljevi, po čegar odločbi so nastali, kateri v njih svojo voljo ustavno izraža.

Torej nij dovoljeno in otemneva ustavne pravice kraljeve, če se njih izvršitev tako kaže, kakor da bi prihajali od za to odgovornih ministrov, a ne od kralja samega.

Ustava Pruske je izraz monarhične tradicije te dežele, katere razvoj obstaja na živih odnošajih njenih kraljev do ljudstva. Ti odnošaji se ne dadó prenesti na ministre od kralja imenovane, kajti v zvezi so z osobo kraljevo. Ohraniti jih, je državna potreba za Prusko.

Moja volja je tedaj, da se niti v Pruskeji niti v družih postavodajalnih državnih krogih o mojej in mojih naslednikov ustavnej pravici do osobnega vodstva politike ne dvomi, ter da se vedno ugovarja mnenju, da bi v Prusiji vedno obstoječa, po 43. členu ustave izrečena nedotakljivost kraljeve osebe ali potreba odgovorne protiznamke bila odvezemala mojim kraljevim činom naravo samostalnih kraljevih odločeb.

Naloga mojih ministrov je, da zastopajo moje pravice z zavarovanji proti dvojbam in otemnitvam; to pričakujem tudi od vseh uradnikov, kateri so mi prisegli uradniško prisego.

Nikakor ne mislim svobode volitev krajšati, a oni uradniki, katerim je iz-

vrševati moje vladne akte in kateri se zaradi tega po disciplinarnih zakonih od službe lahko odstavijo, imajo po službeneji prisegi dolžnost, da zastopajo mojo vlado tudi pri volitvah. Zvesto izpolnovanje te dolžnosti bodem pripoznaval pohvalno in od vseh uradnikov pričakujem, da se bodo ozirali se na svojo prisego zvestobe, izdržavali vsake agitacije proti mojej vladi tudi pri volitvah.“

Ta ukaz iznenadil in osupnil je ne le vse nemške, ampak tudi vse parlamentarne kroge sploh, v Berlinu zlasti je vzbudil neizmerno senzacijo. Vsem časnikom je ta po Bismarku kontrasignirani ukaz velevažen predmet, o katerem pišejo več ali manj duhovite članke, ugibaje pravi namen.

Kraljevi ta ukaz kaže pred vsem vsegomočnost Bismarkovo, kateri je, da si zadnje volitve v Nemčiji nijso izpale baš ugodno, vender neomejeni „Herr der Situation“, kateri, kakor je v vsem svojem dejanji drzen in silovit, tudi nasproti narodu in narodnim zastopnikom ne pozna nikakega ozira. Bode li ta „Staatsstreich“, kakor se izraža večina časnikarjev, Nemcem in Bismarku na korist, nečemo prorokovati, to pa je gotovo, da na slavo mu ne bode. Kajti ta kraljeva izjava je proglašenje najskrajnejšega absolutizma, ona prilastuje vladarju oblast, kakeršna nij običajna v ustavnih državah, in zabacuje novoveko teorijo, da je vladar vzvišen nad stranke in neodgovoren za naredbe ministrov, katere, če ne ugajajo narodnim težnjam in vzorom, odpusti in si poišče sposobnejših in sploh tacihi, kateri zastopajo večino naroda po slavnem Thiersovem izreku: „Le roi règne et ne gouverne pas“.

V drugeji vrsti pa je ost tega ukaza obrnena proti uradnikom, osobito političnim, katerim se za- bičuje, da mislijo, kakor misli Bismark in agitujejo za vlado, sicer jih čaka disciplinarna preiskava in — večni odpust. Ta točka nam tako silno

dopada, da ne želimo družega, nego da se od besede do besede prestavi v Taaffejev jezik in primerno razglasi.

Sicer je ta senzačni ukaz le ponovljeni natis nemške teorije „vom beschränkten Unterthanenverstand“, a na drugeji strani pa dokaz, da Nemčija po tolicih žrtvah in zmagah še nij dospela do notranjega miru, da narod mislecev še ne uživa svobode, marveč, da ga je podjarmil in uklenil železni kancelar.

Ker je slednjič s tem ukazom najbolj zadeta ona stranka v Nemčiji, katera je koketovala z našimi političnimi nasprotniki, ter jim dajala potuho in nekako politično zavetje, nas ta svobodi ne baš prijazni čin nikakor ne razjari, temveč nam je nekako machiavellistično hladilo, — ker gojimo nado, da Slovanom nij na kvar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. januarja.

Priprave za dopolnilne volitve mestu odstopenih **tržaških** poslancev Rabla in Teuschla se uže vrše. Poleg viteza Skalitzza imenuje se kot kandidat v drugem volilnem okraji Burgstaller. „N. fr. Pr.“ pa piše: „Imeni dveh kandidatov, Pino in Skalitz sta za zdaj le kot tipalnici. Kar se prvega tiče, tako njega izvolitev v zbornici nij nemogoča... Kar pa se tiče gospoda Skalitzza, pogršel ne bode vladne podpore, če kot kandidat nastopi, ker bi bil vsakako njej popolnem poslušno orodje.“ Kaže se, da v Trstu dobimo vender le drugačne zastopnike — in morda pride naposled tudi dan, da bode lahonstvo podpirajoči Depretis moral zapustiti jadranske obale.

Razmere v **Dalmaciji** so še vedno jednake. Dozdanja metoda, da se Krivošijanci odrežejo od sosedov, da se vsako občevanje s sosednimi prebivalci onemogoči, se bode še dalje pridržala, kajti zdanji zimski čas nij nikakor ugoden za drugačno operacijo. To osamljenje Krivošijancev pa je zdaj

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Prva knjiga.

(Dalje).

IV.

Komaj je bil Sipjagin iz sobe skočil, je Paklin raz svojega stola ter Neždanovu čestital.

„Izvrstno ribo si ujel!“ vzkliknil je in od veselja skakal. „Znaš-li, kdo je to? Znani Sipjagin, vladina leva roka — bodoči minister!“

„Meni je povsem neznan“, odgovoril je Neždanov jezno.

„To je ravno naša nesreča, da nikogar ne poznamo, Aleksej Dimitrič! Mi hočemo ves svet preobrniti — ter živimo daleč od tega sveta, ne poznavajoč nikogar, nego nekoliko dobrih prijateljev...“

„Oprosti“, segel mu je Neždanov v besedo, „to nij res! Samo z našimi sovražniki nečemo nobe-

nih opravkov imeti; z ljudmi naše vrste, z ljudstvom, smo vedno v zvezi.“

„Stoj, stoj!“, dejal je Paklin. „Kar se prvič naših sovražnikov tiče, dovoli, da te spomnim Goethejevega verza:

Wer den Dichter will verstehen,
Muss in's Land des Dichters gehen....

Jaz pak velim:

Wer die Feinde will verstehen,
Muss in Feindes Lande gehen....

Izogibati se svojim sovražnikom, ne poznati njihovih običajev in navad, je bedasto... be-da-sto. Da, da! Ako hočem volka v gozdu ustreliti, ga moram dobro poznati. Drugič izvolil si reči: treba se ljudstvu bližati... Sree drago!... Leta 1862. šli so tudi Poljaki „v gozde“ — to je mej ljudstvo, tudi mi gremo zdaj v ta gozd, ki je teman kot vsak drug gozd.“

„Kaj bi pa po tvojih nazorih treba bilo storiti?“ „Indijanci se vležejo pod Djagarmavtov voz“, dejal je Paklin srditim obrazom, „ta jih zdrobi in oni umrjé srečni! Tudi mi imamo svojega Djagarmavta... zdrobí naj nas le, ali s tem nas ne osreči.“

„Kaj je torej tvoje mnenje, da nam je storiti?“

zavpil je Neždanov. „Bi-li mar poučljive ali tendenciozne povesti pisali; kaj?“

Paklin povesil je glavico.

„Povesti bi ti lahko pisal, kajti pesniško žilo imaš... No, no, ne srdi se, jaz uže molčim. Vem, da ne maraš, ako te kdo na to spomni; jaz sem pak s teboj jednih mislij, da takšno robo treba „napolniti“, in to še z novomodičnimi izrazi. Na priliko: „Ah! jaz vas ljubim!“ vzkliknila je ona! — in — „To mi je vse jedno!“ popraskal se je on! — to gotovo nič prijetnega nij. Jaz torej še jedenkrat rečem: približajte se vsem stanom, začeni od najvišjih! Saj se vender ne morete oslanjati samo na ljudi, ki so kakor naš Ostrodumov? Pošteni ljudje so — ali neumni, kako strašno neumni!! Samo oglej si tega prijatelja. Celo podplatje njegovih škorenj so drugačni, nego jih imajo obični ljudje! Zakaj je neki prej odšel? Ker nij hotel z aristokratom v jednej sobi biti, ž njim jeden ter isti zrak dihati!“

„Prosim te, v mojej navzočnosti drugače o Ostrodumovu govoriti“, rekel je jezno Neždanov. „Čevlje z debelimi podplati nosi zato, ker so cenejši.“

„Ti si me krivo razumel...“, hotel se je

popolnem se izvršilo, ker se je tudi na črnogorskeji meji kordon pomnožil, tako da je vsak sukurz k upornikom nemogoč. V Dalmacijo pa se pošiljajo vedno nove vojne čete.

Iz Sarajeva se poroča v „Presse“, da je fml. Dahlen dejal deputaciji mestnega svetovilstva, ko mu je o novem letu izrazila svojo udanost, da so razmere jako resne. Izseljevanje mohamedanov se od dne do dne množi. „Sicer pa, naj si bode to izseljevanje še toliko, brambeni zakon nij pravi uzrok teh izseljevanj, marveč to, da se bosanski muzeľman ne more v položaj upogniti. Dežela kaže še vedno žalostno podobo brezposelstva in ubožanja in Bošnjak si ne pusti dopovedati, da je novi red temu uzrok, da nikdar pod tem redu bolje biti ne more.“

Vnanje države.

Francoski vojni minister misli predložiti zbornici v bodočem zasedanju naslednje vojne reforme: služba treh let, jednoletna prostovoljna služba, novi statut o avancementu, reorganizacija infanterije in ustanovitev algerijske armade.

Dasi **Angleška** in Francoska skupno postopata v Afriki, je vendar mej njima se v slednjem času prijateljstvo nekako ohladilo in sicer zaradi kupčijske pogodbe. Angleška je nekoliko užaljena, a ne upa si o Franciji govoriti trdih besedij, vedoča, da je ta njena jedina zaveznica v Evropi.

V **Nemčiji** poleglo se je nekoliko iznenadenje o slednjem razglasu cesarjevem glede konstitucionalnega življenja; zdaj se politiki trudijo najti uzrok temu razglasu. Jedni mislijo, da je s tem ministru za notranje poslove izrečeno zaupanje, drugi pravijo, da to pomeni bližajoče se nove volitve v državni zbor, tretji zopet trdijo, da se bodo godile velike personalne spremembe v upravi.

Kinezi jeli so zopet sovražno postopati proti **Kuldži** in izvršili so na prebivalcih mnogo grozovitostij. Prebivalstvo Kuldže umika se na rusko ozemlje. Kaj bode Rusija temu nasproti storila?

Dopisi.

Iz Ljubljane 9. januarja. [Izviren dopis.] Ravnopravnost našega jezika pri c. kr. sodnijskih uradih pojasnjuje jako žalostno naslednji odlok:

„Gospodu Mateju Mihelčiču v svojem imenu in kot oskrbniku premoženja občine Grahovske po g. dr. Mošetu v Ljubljani.

Visoka c. kr. nadsodnija za Štajersko, Koroško in Kranjsko je reševaje poročilo dne 18. novembra m. l. št. 9273, s katerim so se v in possessorio summarissimo razpravljane zadevi tožitelja Tomaža Taužela proti toženemu Mateju Mihelčiču v svojem imenu in kot oskrbniku premoženja občine Grahovske zaradi motenja v posesti zemljišča vsled upora (rekurza) tožiteljevega proti končnem odloku dne 30. septembra 1881 št. 7789 predložili pravdni akti, z naredbo dne 31. decembra m. l. št. 15605 izjavila:

Ta c. kr. nadsodnija je — uvaževaje, da se imata po določilih §. 13. obč. sodn. reda obe stranki kakor tudi njihini pravni zastopniki v svojih govorih

posluževati v deželi navadnih jezikov, — uvaževaje, da je bila v kronovini Kranjske, odkar se je upeľjal občni sodnijski red nemščina izključljivo (ausschliesslich) sodnijski v deželi navadni jezik, v katerem se morajo vse sodnijske vloge spisavati, — uvaževaje, da se je z just. min. odločbo od 15. marca 1862 št. 865 in od 5. septembra 1867 št. 8636 in 9396 dovolila izjema od tega pravila in v korist takim strankam, ki so jedino le slovenščine zmožne, — uvaževaje, da odvetnik dr. Mosche ne more trditi neznanja nemščine, torej od njega kot zastopnika zatoženca Mateja Mihelčiča v slovenskem jeziku zloženi rekurz de pr. 16. novembra 1881 št. 9273 v formelnem oziru predpisu §. 13. obč. sodn. reda nasprotuje — omenjeni rekurz vsled dvornega dekreta od 13. februarja 1795 št. 217 just. zb. zak. lit. i z opazko zavrnila, da je rekurentu na voljo dano ponoviti rekurz v 8 dnevih a. d. r. v nemškem jeziku pri sodnji prve instance.

To se tožencu s priloženim rekurzom daje na znanje.

C. kr. okrajna sodnija v Loži, dne 1. januarja 1882.“

In tak odlok mora človek še predstavljati! — Da ne zapademo zopet konfiskaciji, nečemo te zadeve dalje razpravljati, ker smo uverjeni, da naši čitatelji itak pravo pogodé, a to pa prav resno javimo, da nas tak odlok spravi v nepriliko, ker v nobenem slovarji ne najdemo primerne izraza, katerim bi označili tako neznosno postopanje.

Iz Trsta 10. jan. [Izv. dop.] Veselica z igrama „Ultra“, „Dva gospoda pa jeden sluga“ in plesom, katero je napravilo delavsko podporno društvo v gledališči „Politeama Rossetti“ se nij tako materijalno obnesla, kakor je bilo pričakovati, imela pa je velik moralen dobiček, kajti konstatirati moramo, da naša stvar od leta do leta v slovenskem Trstu bolj gladko na javnem teče. Otrlesi smo se lahonskih svinčenih podplatov, le nekatere domače sebičnosti kvarijo javno mnenje, a tudi te so pri kraji. Igralci so svoje naloge dobro rešili toliko v „Ultri“, ko v drugi igri „Dva gospoda pa jeden sluga“. Največ pohvale žel je g. E. Klavžar, ki je iz prijaznosti kot gost iz Gorice igrat prišel. Boljšega komikarja si ne more človek misliti, vsako kretanje, katero je z naravno mimiko spremljeval, vzbudilo je pri občinstvu obilo smeha, zato je pa tudi žel veliko pohvale.

Mlada jako simpatična gospa I. Neth. Hakeljnova, kakor nje sestra gospodičina Josipina H. in gospodičina Kobalova igrata so kot spretni diletantje vrlo dobro, ako se pomisli, da v Trstu pri vseh dobrih dramatičnih močeh nijmamo Slovenci niti jednega malega odra, da bi se urile dramatične moči, odkar je rojanska čitalnica od nekaterih nazori-rodoljubov zavratno udušena bila. Potreba je, da si v Trstu napravi vsaj delavsko društvo svoj oder, ter, da se v pozimskih časih uči retorika in

dramatika. Veselico počastili so vsi stanovi od ekscelenc, dvornih svetovalcev, častnikov, uradnikov in duhovnikov do prostega delavca.

Vse je lepo harmoniralo, kljubu temu, da so tudi nekateri vohuni stikovali, če bode kaj zanje, da bi polnili predale listov s črno barvanimi poročili.

„Delavsko društvo“ sme ponosno biti na uspeh, kajti, ne na levo ne na desno se oziraje, korači svojo pot naprej v narodni korist, ter si pridobljava teren od leta do leta. Ples je trajal do jutra. Jelačičeva godba igrala je izvrstno, zabava je bila vsacemu priljubljena, in še bi se bili radi vrtili par za parom, ako bi ne bil plinostražar zatvoril plinove cevke. — Da bi nam „delavsko društvo“ kmalu zopet kako zabavo priredilo.

Z Dunaja 9. januarja. [Izv. dop.] (Ministerska posvetovanja zastran upora Krivošijancev. Osvojenje Bosne in Hercegovine. O vojnem ministru.) Bivši teden bila so ministerska posvetovanja. Navzočni bili so tudi ogrski ministri Tisza, Szapary, Trefort, Orczy in Bedeković. Vršila so se v cesarjevej pričujočnosti. Skupnih posvetovanj udeležil se je tudi minister vnanjih zadev grof Kalnoky.

Upor Krivošijancev bil je glaven predmet posvetovanj. Zato poklican je bil dalmatinski namestnik fml. Jovanović in Avstrije zastopnik v v Cetinji major Thömmel.

Kakor najnovejše vesti iz Dalmacije glase, upor nij še končan, temveč se je isti razširil. Krivošijanci so baje dobro oboroženi z zadovkami in ustašev ima biti uže čez 800. Tako je poročal „Narodni list“ iz Zadra.

Naravno je, da so te vesti posebno pa o praski krdela žandarjev z uporniki, pri kateri prišli pali so 4 žandarji (3 Dalmatinci in 1 Čeh) vojaške kroge zelo vznemirili. Sluti se, da ima pri tem upor tajna roka opravka. Laška ladija izkrcala je več sto pušek in streljiva za ustaše. Laškim iredentovcem je upor Krivošijancev prav po godu. —

Ker je zima, je proti ustašem operiranje regularne vojske zelo težko. Pri tem je zemljišče Krivošijancev za redno vojsko o zimskem času nepopisljivo težavno, a za ustaše prav ugodno.

Ko je pod bivšim dalmatinskim namestnikom fem. Rodićem jel se izvajati mej Krivošijanci brambeni zakon ter se je pokazala upornost mej prebivalstvom, mej kojim se je imel izvesti zakon, nasvetoval je Rodić nasilno izvedenje brambenega zakona. Njegov predlog pa od cesarja nij bil odobren, kajti cesar želi, da se brambeni zakon izvede mirnim putem, a ne s prelivanjem krvi. Zarad tega moral je Rodić dati ostavko, a na njegovo mesto imenovan je bil Jovanović.

Jovanović nij mogel nasledovati poti svojega prednika. Njegov namen, zakon provesti brez sred-

Paklin oprostiti, ali Neždanov mu nij dal govoriti — veleč:

„Ako nij s tem aristokratom hotel v jednej sobi biti, ga moram zato le hvaliti; glavna stvar je pa ta: on bi, ako je treba, svoje življenje žrtvoval in mirno smrti v oči gledal, česar bi mi dva, ti in jaz, nikdar storiti ne mogla!“

Paklinov obraz izgledal je kaj žalostno, ko se je ozrl na svojo slabo postavo, na tanke svoje nožice.

„Prosim te, Aleksej Dimitrič, reci mi, kako morem jaz na boj misliti?! Toda, pustimo to . . . Še jedenkrat naj ti rečem, da me tvoje poznanje z gospodom Sipjaginom jako veseli, kajti to bode, in gotovo se ne motim, i svetej našej stvari mnogo koristilo. Zahajal bodeš v najvišje kroge; vpoznal se bodeš z onimi ženskami žametnega telesa in jeklene volje, kakor so v „listih iz Španske“ opisane; študiraj jih, prijatelj, študiraj jih. — Da si kakšen Epikurejec, bal bi se za-té . . . , a to itak nij povod, da si šel za učitelja.“

„Jaz sem to službo vzprejel, ker nečem lakote trpeti“, rekel je Neždanov, „in da se tudi vas za nekaj časa odkrižam“, dodal je v mislih.

„Dakako, dakako! Zavoljo tega sem pa tudi

rekel: študiraj tiste ženske in sploh tiste kroge! Kakšen duh je za tem gospodom tu ostal! To je ambré, isti, za katerim gospa policijskega ravnatelja v „Revizorji“ fantazira.“

„Izprašal je kneza G. o meni“, mrmral je Neždanov, stopivši k oknu; „zdaj gotovo za vse moje življenje vé.“

„Gotovo, gotovo! A kaj za to? Jaz bi kaj stavil, da te je baš za tega voljo za učitelja svojega sina izbral. Toda — reci, kar ti je drago, ali tudi ti si aristokrat, vsaj po krvi! . . . Jaz pak zdaj tu sedim, nemislé, da je čas v pisarno iti. Na svidenje, prijatelj!“

Paklin je bil uže pri vratih, a se tam ustavil in vrnil se k Neždanovu, prijazno dejal:

„Čuj, Aleoša, sicer si mi baš zdaj odrekel — znam, da bodeš zdaj sam denarje imel — ali dovoli mi, vsaj kakšno malenkost za občo stvar žrtvovati! Drugega itak nič storiti ne morem. Evo, tu sem na mizo denem deset rubljev; ali jih vzameš?“

Neždanov se nij premaknil in tudi ne odgovoril.

„Ti molčiš? To znači, da mojo ponudbo vzpremeš! Hvala ti“, rekel je Paklin veselim glasom in odšel.

Neždanov ostal je sam. Gledal je na ozki, temni dvor, do katerega nijso segli solnčni žarki — teman, kakor dvor, bil je tudi njegov obraz. —

Neždanov bil je, kakor nam je uže znano, nezakonski sin kneza G., bogatega generalnega adjutanta, in odgojiteljice njegovih hčerij, lepe, v plemenitaškem zavodu odgojene dame, ki je pri porodu umrla. Neždanov šel je najprej v šolo necega Švicarja, strogega, a izvrstnega pedagoga, a potem šel je na vseučilišče. On bi bil najrajši jurist postal, ali oče, ki je mrzil nihiliste, upisal ga je v „estetiko“, kakor se je Neždanov prezirljivo izrazil, to je v zgodovinsko-jezikoslovno fakulteto. Oče videl ga je samo tri ali štirikrat vsako leto, toda za njegovo napredovanje se je zanimal ter mu v spomin zapustil 6000 rubljev, katere so mu njegovi polubratje, knezi G., izplačevali. Paklin ga nij brez povoda zval aristokratom; vse na njem svedočilo je o tem: imel je mala ušesa, noge, roke, fine črte njegovega obraza in glas, vse je kazalo, da v njem teče plemenitaška kri. Bil je jako nervozen, a dobrega srca, samo imel je svoje muhe. Razmere, v katerih je živel uže od mladih nog, prebudile so v njem veliko občutljivost, toda prirojeno mu velikodušje krivo je bilo, da nij

stva nasilja, pa se mu še tudi nij posrečil, čeravno se je uveril, da je upornih samo nekaj vasi, a druge, da so se zakonu podvrgele. Glavna podpora ustašem je Kovačevičeva razbojniška četa, ter tudi mnogo nezadovoljnejšev iz Hercegovine in nekaj tudi iz Črne Gore.

Ministerstvo je zdaj storilo ukrep, da se proti ustašem nijma vojevati ofenzivno, temveč defenzivno, da bi jim ne mogla dohajati od nikod podpora. Zato poslana sta vnovič dva peš-polka v Dalmacijo in tudi trije lovski bataljoni.

Ministersko posvetovanje vršilo se je tudi o provedenju vojaškega zakona v Bosni in Hercegovini, kar ima biti bodoče spomladi. Zelo verjetno je namreč, da se tudi v Bosni in Hercegovini upirali bodo proti vojaškemu naboru. Posebno se uže več časa mej mohamedanci širi uporen duh. In Krivošijanci bi iz prav naravnih uzrokov lahko dobivali pomoči od Hercegovcev in Bošnjakov.

Tukajšnje novine širile so vest, da se imata prihodnja spomlad Bosna in Hercegovina od Avstrije anektirati. Ministerski črteži zastran anektovanja ali prisvojenja obeh posednih dežel pa se baje ne dajo mirno izvesti — teči mora kri, kakor l. 1878. pri okupaciji. Hercegovina bi se baje z Dalmacijo imela spojiti. Tudi je baje te črteže odobril (!) Bismark (kakor da je povsod Bismarkovega odobrenja treba!). Turčija bo se ve da zoper tako osvojenje Bosne in Hercegovine vložila protest, a ta ima biti samo formalen. Take vesti razširjevali so tukajšnji listi, a tudi jeden francosk. Ker imajo neke verjetnosti, poročajo jih tudi česki in poljski listi.

Dozdeva se, da je mej temi ministerskimi črti mnogo časnikarske kombinacije. Sicer nas bode prihodnja pomlad poučila, v koliko da so bili resnični.

Ker je vojni minister grof Bylandt malo obolel ter vodstvo svojih zadev prepustil fml. Vlašiču, počil je glas, da ima vojni minister dati ostavko. Isti pa je hitro ozdravel ter uže zopet prevzel svoja dela. Tako se mnogi židovski časniki ostali na cedilu!

Z Goč pri Vipavi. (Prorokovanje za leto 1943.) V krstnej knjigi tukajšnje duhovnije našel sem sledeče „prorokovanje“, ki bi znalo marsikoga zanimati. Pripisan mu je dan 31. meseca julija 1843, in podpisan je tedanji dušni pastir Val. Kodre, mož bistrega uma, ki je mnogo čital in se tudi marljivo bavil s politiko. „Prorokovanje“ samo prestavlja nas v prihodnost jednega stoletja. Od tedaj minolo je uže 38 let, torej skoro dve petini določenega časa. Koliki del „prorokovanja“ se je do sedaj uresničil, razvidiš, čestiti bralec, sam. Glasi se:

„Prorokovanje za l. 1943. Cela podoba

o ničemur sumničil. Iz tega položaja tolmačiti nam je vso narav Neždanovljevo. Čeden je bil vedno, izbirljiv neizrečno; delal se je cinika ter celo časih proste izraze rabil. Po naravi bil je idealist, strasten in boječ, neustrašljiv in strašljiv — vse ob jednom. Toda teh svojih čuvstev se je sramoval ter mislil, da je njegova dolžnost se iz idealov šaliti. Imel je plemenito srce ter se ljudem umikal; razjezil se je lahko, a vsacemu koj prizanesel. Nad svojim očetom se je jezil, ker ga je v „estetiko“ vpisal; javno se je znalo, da se samo s političnimi vprašanji peča, svojih nazorov, ki mu niso samo prazne fraze bile, nij zakrival, a skrivaj pečal se je z umetelnostjo, poezijo in lepoto ter celo verze delal Skrbno skrival je sešitek, v katerega jih je beležil, in jedini Paklin vedel je — in celo ta samo po prirojenem mu instinktu — slutil je njihovo ekzistenco. Nič ga nij tako razžalilo, kot govor o njegovih pesniških poskusih, katere je smatral za proizvode neodpušljive slabosti. Delal je celo rad, samo neiztrpljivo in nepravilno. Tovariši imeli so ga radi; njegova odkritosrčnost, dobrodušnost in poštenost jim je dopadala. Ali zvezda Neždanovljeva nij mu bila prijazna, življenja mu nij olajšala. Čutil je to najboljše sam; bil je zapuščen kljubu prijateljstvu svojih pozancev.

(Dalje prih.)

našega sveta je izpremenjena. Železnice prepregajo našo zemljo. Medmorji: Suec in Panama sta predrti in največje ladije jadrajo z razpetimi jadrji iz drugega morja v drugo. Zlasti se je predrugačilo vse na evropske celine. Francoske ne duše več ozke meje leta 1815.; zadobila je zopet svoje naravne meje ob Renu, in sicer je dosegla to brez boja. Priklopljenje sosednih ljudstev belgijskih in nemških je dopolnilo francosko ozemlje, ter je utrdilo na nerazrušljivi podlagi. Italija in Španija združeni sta s Francosko v nerazpadljivo zvezo — ibersko-galsko-italsko konfederacijo. Ta konfederacija okrepljena je na severu še po Holandiji, tako da delujejo te štiri dežele na zunaj kot jedina moč ne kratač si neodvisnosti na znotraj. Tej velikej zahodnej zvezi na strani stoji Nemčija, ki je obraz naroda obdarjenega z liberalnimi naredbami. Ta Nemčija je zvesta zaveznica Francoske. Poljsko kraljestvo je na novo ustanovljeno. Kraljestvo grško je večje in mogočnejše — kot prednja straža evropske civilizacije. Rusija je uže davno v Carigradu. Anglija je opešala, njene ladije uklanjajo se vrhovnej oblasti francoske, njeno kupčijo osvojile so si Zjedinjene države, kojih prebivalstvo je naraslo na 80 milijonov duš. Nekedanja angleška Indija postala je neodvisna in mogočna država. Kitaj je svoboden in evropski izobražen. Vse države imajo jeden sam civilni in kriminalni zakonik. V celem ibersko-galsko-italske zvezi je jeden utežni, métni in novčni zistem. Mesta Paris, Madrid, Rim in Amsterdam zvezana so z železnicami. Alpe in Pireneji predrti so z gigantičnimi tuneli. Na Francoskem so ustanovljene banke v vsakem departementu v korist ubozim rokodelcem in delavcem; mezda je uravnana, industrija utrjena. Vsaka vas ima svoj časnik ter tekmuje v talentih, duhu in znanji s Parizom.“

Domače stvari.

— (Gosp. deželni predsednik Winkler) odpeljal se je včeraj s ponočnim brzovlakom na Dunaj.

— (Mestni zbor ljubljanski) ima jutri 12. t. m. popoldne ob 5. uri sejo. Na dnevnem redu je: I. Obljuba občinskih udov, katerim se je podelila meščanska pravica. II. Poročilo prsonalnega oddelka o volitvi mestnega zastopnika v komisijo za stavbo kasarne. III. Poročilo finančnega oddelka: 1) da se jedna pritlična soba v magistratnem poslopji prepusti požarneji straži; 2) da se uplačevanje in prejemanje davkov pri mestnej davkariji skrajša le na uradne ure popoldne; 3) o uže upeljanj naredbi, da plačilo davkov potrjujeta dva uradnika svojimi podpisi; 4) da se eventuelno prevzame v najem erarična užitarina v mestnem okrožji; 5) o računskem sklepu mestnega loterijnega posojila za l. 1881. 6) o nakupu Urbasove hiše, da se zgradi cesta od Reselovega trga do južnega kolodvora. IV. Samostalni predlog gospoda Regalija o pomnoženji svetilnic na dolnjem Šent-Peterskem predmestji.

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba bode v četrtek 12. t. m. — ker je v soboto v čitalnici ples.

— (Srečke dobrodelne loterije „rudečega križa“) dobivajo se po 2 gl. pri g. Gebi v Slonovih ulicah. Naj bi „Sokoli“ kot društveniki „rudečega križa“ prav obilo segli po njih in pokazali svoje zanimanje za to društvo, saj pa je tudi svotica 2 gl. mala.

— (Posnemanja vredno.) Župana iz Udmata in Marijropolja sta čast našega jezika s tem rešila, da sta o priliki nemškega ukaza okrajne sodnije ljubljanske, naj se razglas tikajoč odpretje novih zemljiščnih knjig istih občin, občanom v nemškem jeziku naznani, istega z opombo pismeno sodniji vrnila, da nijsta ona, niti občani zmožni tega nerazumljivega jezika ter terjata v svojem imenu občanov, naj se jima razglas v slovenskem jeziku pošlje. — Slava jima! Tako je prav. Naj bode to hvalevredno dejanje vsem županom v vzgled, kajti kakor ima Nemec pravico zahtevati, da se mu čast njegovega jezika ne oskruni, istotako imamo tudi mi

in to tem bolj ker, je naš jezik jednakopraven drugim v Avstriji navadnim, kajti postave ne veljajo samo za Nemce nego tudi za Slovence!

— (Imenovanje.) Oficijalom pri c. kr. višjeji sodniji v Gradci, je imenovan tukajšnji kontrolor kaznilnice gospod Gregorec.

— (Premeščenje.) Gospod Franc Rumpler c. kr. sodnijski pristav prestavljen je iz Rogatca v Koteče (Kötschach) na Koroškem. Ker g. Rumpler, dasi rodod Nemec, nij bil strasten, vrhu tega jako priljuden in zabaven mož, mu čestitamo, da se mu je izpolnila želja, da zapusti doleno Štirske, kjer mu je slovenski jezik delal toliko preglavice.

— (Fidejkomisno graščino Brdonad Kranjem) prevzame za umrlim baronom Mihajlom Cojzom njegov brat gospod Alfonz baron Cojz.

— (Čitalnica v Postojni) snuje v dan 22. t. m. svečano veselico s plesom. Program jej bode jako izbran in zanimljiv. Iz posebne uljudnosti igrala bode tudi v Notranjskeji sijajno znana gospodičina O. — Podrobno se kmalu naznani.

— (Iz Dutovljan) se nam piše v dan 10. t. m.: Tu na Krasu imamo zdaj jako lepe, vroče dneve, da sem videl na mnogih prisojnih mestih rastoč uže podpolno razpihnen devétek (talog, helleborus niger); dalje cvetó kakor maja meseca: pasjica (razhodnik, solanum dulcamara); kašafri (kašafri, tudi samo firi imenovan, ki znači: mrtvo koprivo, lamium maculatum); kurja čreva, neki plevel, čegar steblo se vlačí po tleh, ima moder venčič ter raste običajno na gnojiščih, po njivah, ob potih itd.; njega botansko ime mi nij znano, morebiti je to, kar je Srbom (po Vuku): kurjačka crieva, cerastium aquaticum? Vrhu tega vidi se časi tu in tam tudi grintovec (scabiosa arvensis) in druge cvetke. Človeku se zdi, da hodi na sprehode po cvetniku. A kakšna bode-li spomlad?

— („Mir“) list koroških Slovencev je v prav ličnej prvi številki došel denes v Ljubljano. Oblika mu je tolika, kakor Slov. Gospodarju. Vsebina mnogovrstna in zanimljiva. Novemu soboritelju na narodnem polji želimo mnogo uspeha.

✓ Pomagajte do tisoči!

Od več strani se povprašuje, kaj je z „Jurčičevo ustanovo“? Za naše skromne razmere dovolj dobro, posebno, če se pomisli, da se je do zdaj le Notranjska in pa „Slovenija“ na Dunaji pehala odločno in dejanjsko za to blago in lepo idejo. Z vrednim doneskom „Slovenije“ prilezel bode kapital vkup blizu do osem sto goldinarjev; in sicer v vložnej knjigi pri obrtniškem društvu v Ljubljani, v akcijah „Národne Tiskarne“ in nekaj v gotovini. Ali rojaci dragi! na polu poti ne moremo, ne smemo ostati, to bi bilo nemoško, skoro neznajno!

Mi vsi vemo, na kakšen način želel je pokojni Jurčič koristiti slovenstvu v prvi vrsti: z leposlovno knjigo hotel je ustvariti tako potrebni srednji stan. In uspeh gledal je uže nekoliko sam! Ali prerano mu je nemila smrt ustavila zlato njega pero. — Kako bi tedaj bolje, vredneje spoštovali in čestili blage mane našega Jurčiča nego s tem, da skušamo pospeševati in nadaljevati njega pretrgano delo kakor si bodi.

Mi mali, ubogi, razkosani Slovenci nismo tako srečni kakor naši drugi bratje na jugu: mi nijmamo Koturjevih, Draškovičevih i. d. jednaci ustanov in bogatih zalog v Srbiji, mi si moramo sami iz svoje trde ledine pomagati!

Torej slavna narodna društva in posamezni, pomagajte, da se skupi še dve sto in nekaj forintov, da bode tisoč, da se prične ponižno ali za nas častno delo!

Zdaj pred pustom, ko se često shajate pri veselicah, tombolah itd., posebno vé notranjska narodna društva, ki nijste še samostojno delala, delajte, delajte v to svrhu! In mi vemo, da bodo Borovnica, Bistrica, Cirknica, Postojna, Vrhnika i. d. rade podpirale svoje vrle prednike v Logatci, Vipavi, v Loži in na Dunaji.

In kakor hitro se zbere tisoč, hočemo takoj storiti vse potrebno, da se varno in uspešno na-

pravi ustanova, iz katere obresti se bodo nagajala leposlovna in dramatična dela slovenska. Ker je s početka takoj zdaj z jedno tisočjo premalo obresti, moralo bi se v tem slučaju razpisovanje na dve leti raztegniti. Slovenski patrijotizem in sto forintov narodne podpore prebije jeklena vrata!

Pozneje nam tako priskoči slavnj odbor za „Jurčičev spomenik“, kadar izvrši svojo določeno nalogo; in upamo in oziramo se po mogočih slovenskih mecenih.

Sploh pa hoče notranjski odbor „Jurčičeve slavnosti“ v odločilnem času ravnati v sporazumljenji z odborom za spomenik.

In torej rojaci! pomagajte do tisoči (in če več tem bolje) v prid in čast Slovenije!

Na Rakeku, dné 5. januarja 1882.

Ivan Resman,
tajnik.

Ig. Gruntar,
načelnik.

Razne vesti.

— (Belih jelenov) ima sedaj največ grof Thun na svojih graščinah v Česke. Izmed 250 jelenov je skoro tretjina belih, dasi od živalij za plemo preskrbljenih niti jedna nij bela. Sicer so pa beli jeleni močnejši in večji, nego normalno barvani.

* (Prebivalstvo Nemčije.) Po zadnjem ljudske štetvi ima cela Nemčija 45.234.061 prebivalcev, mej njimi 22.185.433 moških in 23.048.628 ženskih. V teku petih let je torej narastlo prebivalstvo za 2.505.689 ali za 5.5%. — Na 1 kv. km. prebina 83 ljudi, torej za 24 več kot v Avstriji. Od zadnje štetve se je prebivalstvo pomnožilo po vseh kronovinah in po vseh okrajih, samo v okraji Wäldshut, v velikej vojvodini Badenskej se je za nezatno število zmanjšalo.

* (Poraba papirja na vsem svetu.) Leta 1880. se je porabilo papirja v severnih ameriških državah 270.000 ton (tona ima 20 starih centov), na Nemškem 203.000, na Angleškem 180.000, na Francoskem 182.000, v Avstriji 97.000, v Italiji 50.000, na Ruskem 32.000, na Španskem 30.000 v družih deželah okolo 67.000 kar znaša okolo 1 milijon ton. V Aziji največ papirja rabijo Japonci, ki ga ne rabijo le za pisavo, temveč za tisočero družih namenov; japonskemu papirju pripada sploh prvo mesto na svetu, kar se tiče njegove različnosti in trpežnosti.

* (Gambettino ministerstvo) ureja pariški „Figaro“ po osobah, iz katerih je sestavljeno, po tem redu:

SPULLER
DEVES

ROUVIER
ALLAIN-TARGÉ
AIME GOUGEARD
WALDECK ROUSSEAU
CAMPENON
PAUL BERT
COCHERY
CAZZOT
PROUST
RAYNAL.

Poslano.

Prva letošnja štev. „Novic“ poje hvalo „svečar-nici P. in R. Seemanovi v Ljubljani“ ter pravi mej drugim, da se po Koroškem, spodnjem Štajerskem, Goriškem, v Istri itd. „težko dobi tako pravično blago, kakor so voščene sveče bratov Seemanov“. Kako more dotičnik pisati tako neprevidno in skoro vsem drugim svečarjem očitati, da nijmajo pravičnega blaga. To je gotovo jako okorna reklama, kakor je tudi neroden stavek: „Čedalje več število naročnikov je najboljšje spričalo“ itd., kajti če je naročnikov vedno več, potem je priporočilo že tako nepotrebno. Pa da si se gg. Seemani hvalijo kakor „žafan“, bi me še vse ne grelo tako, ko bi gg. Seemani bili narodni. Nerazumno mi je tedaj, zakaj se v „Novicah“ v uredniškem oddelku priporočajo nemškutarji in tako krui narodna disciplina. Kje, na katerem mestu boste pa priporočali narodne trgovce in obrtnike?

Jeden, ki nij svečar pa narodnjak.

Lstnica uredništva. Gospodu tajniku delavskega podpornega društva v Trstu radi potrjujemo, da je on o pravem času nam naznanil Besedo s plesom, a da se je dotično vabilo založilo in zaradi tega ne objavilo.

Lstnica upravnštva. Mnogo gg. naročnikov se pritožuje, da dobivajo naš list prepozno. Ta pritožba pa nij utemeljena, kajti naš list se, kakor smo že ob svojem času naznanili, dotiska in raznaša vsak dan že ob 1/26. uri popoldne. Zunanji naročniki ga dobivajo, kakor poprej, drugi

dan, razloček je le v tem, da se list sedaj datira tistega dne, katerega je gotov, poprej pa se je datiral za jeden dan naprej.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

I. Barometer: Stanje barometrovo jako nestanovitno, sploh pa precej visoko in za 3.20 mm. višje, kot srednje stanje barometrovo v celem letu; znašalo je namreč za cel teden povprek 738.52 mm. Nadnormalno stanje so imeli ponedeljek, petek in nedelja, podnormalno vtorek, sredo, četrtek in sobota. Najvišje srednje stanje, za 4.66 mm. nad normalom, je imela nedelja, najnižje, za 3.79 mm. pod normalom, sredo; največji razloček v srednjem stanji znaša torej 8.45 mm. Najvišje v celem tednu sploh, 746.25 mm., je stal barometer v nedeljo zvečer, najnižje, 734.07 mm., v sredo opoldne; največji razloček v stanji sploh znašal je torej 12.18 mm. Največji razloček mej stanjem jednega dne, za 6.45 mm., je bil v nedeljo, najmanjši, 1.99 mm., v ponedeljek.

II. Termometer: Srednja temperatura celega tedua je znala + 3.8° C, to je za 6.6° C nad normalom. Temperatura je bila vse dni nadnormalna. Najvišjo srednjo temperaturo, + 5.2° C, to je za 7.8° C nad normalom je imela sobota, najnižjo pa, + 2.7° C, to je za 5.6° C nad normalom, sta imela ponedeljek in vtorek; najvišji razloček v srednji temperaturi znaša torej 2.5° C. Najvišja temperatura sploh, + 6.8° C, je bila v ponedeljek opoldne, najnižja, — 2.4° C, v soboto zjutraj; največji razloček sploh torej znaša 9.2° C. Negativna je bila temperatura samo dvakrat, vtorek in soboto zjutraj. Največji razloček v temperaturi jednega dne, 9.0° C, je imela sobota, najmanjši, po 2.2° C, pa so imeli sredo, četrtek in petek.

III. Vetrovi: Vetrovi so bili ves čas le slabotni. Južni in zahodni vetrovi so prevladovali nad izhodnimi in severnimi. — Največkrat, namreč z 29%, je bil zastopan „jugozahod“, s po 19% so bili zastopani „gorenjec“, „zahod“, in „izhod“, s 14% slednjič „burja“. Nikoli nijso pihali: „jug“, „sever“, in „jugovzhod“; tudi „brezvetrije“ v urah opazovanja nij vladalo nikoli.

IV. Nebo: Nebo je bilo največkrat, namreč v 76% oblačno, v 19% popolnem, v 5% pa deloma jasno.

V. Mokrina: Dežja je palo vsega skupaj 16.60 mm., in sicer največ, namreč skoro polovica, v sredo, najmenj v soboto. Štiri dni, namreč ponedeljek, vtorek, petek in nedeljo, sploh nij deževalo. Snega cel teden nij nič palo.

Umrlj so v Ljubljani:

9. januarja: Neža Kern, dnarica, 66 l., Karlovska cesta št. 5, za vnetico pluć. — Boltežar Eugenbüchler, tesar, 50 l., Poljanski nasip št. 50, za hidropsijo.

V deželnej bolnici:

8. januarja: Anton Jeriša, delavec, 40 l., za krvnim udorom. — Jakob Lemont, delavec, 47 l., za ekzudatom. — Franc Cvirn, dninar, 45 l., za plučno tuberkulozo.

Tujci:

9. januarja:

Pri Slonu: Dralka iz Radovljice. — Eisenstätter iz Ogrskega. — Amster, Schütte iz Gradca. — Jager iz Kranjskega polja.

Pri Maliči: Ulman z Dunaja. — Spindler iz Tarvisa. — Blum z Dunaja. — Brandstetter iz Gradca. — Fischer iz Nemškega.

Dunajska borza

dné 11. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	77	gld.	10	kr.
Enotni državni dolg v srebru	78	"	10	"
Zlata renta	93	"	80	"
1860 državno posojilo	132	"	75	"
Akcije narodne banke	843	"	"	"
Kreditne akcije	328	"	75	"
London	119	"	55	"
Srebro	—	"	"	"
Napol.	9	"	44 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	60	"
Državne marke	58	"	35	"

Za znižano ceno

se morejo dobiti v „Narodnej Tiskarni“ v Ljubljani sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešeren, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec. Velja . . . 15 kr.

IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi, spisal Paulus. — Plašč, novela, ruski spisal N. V. Gogol, poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj, spisal prof. dr. Krek. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.

VIII. zvezek, ki obsega: Pomladanski valovi, roman, spisal Iv. Turgenev, poslovenil dr. M. Samce. — Velja . . . 25 kr.

Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodnej Tiskarni“ in jih dobi po poštnem povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 1 gld.

Za vseh 7 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	9	10
Rež,	6	01
Ječmen	4	71
Oves,	3	41
Ajda,	4	71
Proso,	5	1
Koruz,	6	—
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	77
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	82
Speh frišen	—	68
„povojen,	—	76
Surovo maslo,	—	80
Jajca, jeden	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	52
Svinjsko	—	48
Kostrunovo	—	30
Kokoš	—	40
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	68
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka,	4	50

Zahvala in priporočilo.

Ponižno podpisani se po tej poti slavnemu občinstvu, katero ga je kot paznika nad svojo obleko pri plesnej veselici 7. januarja t. l. v Schreinerjevej pivnici z mnogimi naročili počastilo, zahvaljuje ter se ob jednem priporoča, da bi ga še v prihodnje za paznika izvoliti blagovolilo.

V Ljubljani, dné 10. prosinca 1882.

S spoštovanjem vsem udani
P r F . .

(20)

Vsak dan

frišni krofi

pri

J. FÖDERLU,

Lingarjeva ulica.

(5—2)

Hiša v Višnjej Gori,

s patenti za gostilno in klobučarj, z vso pripravo, z njivami in travniki, se odda prostovoljno zaradi smrti gospodarja na šest let v najem. — Natančneje se izve v Višnjej Gori št. 38.

(21—1)

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet,

pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migrēno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v pr-ih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kisline. Davici in tifusu vzamejo vso zlobnost in vročino, če se zavživajo po 1/2, žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar g. J. Svoboda v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj.

(247—61)

V najem

za več let se dá v sredi trga, v najlepšji legi za vsako obrtnijo pripravna hiša, živinski hlevi, hranišče (magazin) in kozolec. Poleg lepi prostor, velik obzidan vrt in konec tega 6 njiv.

Pričetek najema o sv. Juriji 1882. leta. Jako ugodni pogoji se izvedo do 15. februarja t. l. pri lastniku

Josipu Blažonu
v Planini.

(14—2)

Augenblicks-

Drucker

D. R. P. No. 14120. — K. K. Öst. Privilegium No. 9161. — Wegen seiner in jeder Hinsicht bewährten Zweckmäßigkeit die ständige Preisermäßigung und die Möglichkeit der Ausfertigung von Aufträgen in kürzester Zeit, ist der einzige patentirte Copirapparat mittelft Buchdruckersarbe. Derselbe liefert auf trockenem Wege ohne Presse in fast unbeschränkter Anzahl, gleichzeitige, tiefschwarze (auch bunte) unvergängliche Abzüge, welche auch einzeln im ganzen Weltpostverein Porto-Bergangungen genießen. Der „Augenblicks-Drucker“ läßt alle bisherigen Copirapparate als: Hectos, Autos, Bolz-graphen etc. weit hinter sich, erreicht die autogr. Besse an Leistungsfähigkeit, übertrifft solche aber an Schärfe der Abzüge und durch Einfachheit und Billigkeit, Profecte, Jangstige und Originalabzüge etc. gratis und frei.

Reichenberg i. Böhmen. Steiner & Dammann.

(732—4)